

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra FRU MARIES BAUTASTEEN VED RØNNEBÆKSHOLM

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 35.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947088614304.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Det varede imidlertid kun kort, før den gudfrygtige og sandhedskjærlige Fru *Marie* kom igien, thi skiøndt hun ikke havde ventet sig saa haard en Medfart, som hun, efter sin Følelse, 36 mødte, saa havde hun dog ventet sig noget Haardt, og havde desuagtet alvorlig sat sig for at gjøre mit Bekiendskab, fordi hun, som hun først længe efter betroede mig, ventede at faae ret og reen Besked af mig paa vigtige Spørgsmaal, som hun kun forgiæves havde gjort de Præster, hun ellers meest yndede, da de enten ikke kunde eller ikke vilde besvare hendes Spørgsmaal, men indsvøbde sig meer eller mindre i deres *præstelige* Værdighed, der ikke tillod dem at behandle saa vanskelige Spørgsmaal med ustuderede Folk og det af Kvinde-Kiønnet Saadanne Afspisninger eller Afviisninger kunde nemlig aldrig være slettere stædte end hos Fru *Marie*, thi vel var hun til Hverdagsbrug langt mere *godtroende* end de fleste kloge Folk, og syndes ved sin store Mildhed og Læmpelighed i daglig Omgang endnu at være mere godtroende end hun var, rnen i Henseende til *Troes-* og *Forstands-Sager* var hun dog meget langt fra at være lettroende og i Henseende til *Examens-Viisdommen* og den paatagne *præstelige Værdighed* var hun ikke blot saa *vanthro*, som alle kloge Koner, men reent ubarmhjertig. Uagtet der nu ogsaa i mine Øine er en Aands-Overlegenhed, en høiere Oplysning og en egen Værdighed hos *rette* christelige Embedsmænd, som Menigheden og Kvinden i Menigheden gjør bedst i at bøie sig for, og skiøndt vi kun seent, om nogensinde, blev her aldeles enige om dette og om de »gudelige Forsamlinger«, saa blev dog vor GrundEnighed om *Christendom* og *Christelighed* efterhaanden os ligesaa klar, som vor Grund-Enighed om *Menneskelighed*, *Folkelighed* og *Danskhed*, saa aldrig har jeg mødt Mand eller Kvinde, med hvem det var mig en saadan Lyst og Trøst at skifte Ord og Tanker om alt Aandeligt og Hjerteligt, som denne vidunderlige Frue, der aldrig snoede sig fra noget af den Art, og som aldrig gav mig Ret, før hun saae, hun selv havde havt Uret, men gav mig alle de Tanker, hun tilegnede sig, tilbage i en Skikkelse, saa lyslevende, saa egen og saa yndig, som Sønnen, hun fødte mig ved sin Bortgang.